

Cercei de ziua mea

Bragagiu

În cireș copil în buze
M-am suit vârsta uitând-o
Și-mi șoptea vântul prin frunze
O poveste fremătândă.

Înghițeam flămând cireșe
Și cu sâmburi câteodată,
Peste haturi megieșe
Parcă-s umbră furișată.

Mă-mbăta mireasma care
A copilărie-aduce,
Iară vremile-mi amare
Se-necau în sucul dulce.

Și-s numaidecât cerceii
Ritualice pretinderi,
Clătinați ca clopoței
Ca simboluri de deprinderi.

Zarea se lărga din strâmtă
Așteptând să fie spartă
Fără dorul să presimtă
Iar și iar venind la poartă.

Undeva o ciocârlie
Îndulcea văzduhu-n unde...
Draga mea copilărie,
N-ai putut a te ascunde

Undeva mai strâns în minte,
După inimă pitită
Fără gânduri și cuvinte,
Veselă și fericită?..

Simulez că se întâmplă
Basmul repezit în joacă,
Dar cerceii lângă tâmplă
Tremură de promoroacă.
Victor Bragagiu